

til det resultat, at en yderligere udsættelse af rettens arbejde måtte anses for rimelig, og retten tilstillede i overensstemmelse hermed i november 1948 indenrigsministeriet sålydende skrivelse:

„I § 17 i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner, således som denne bestemmelse er ændret senest ved lov nr. 187 af 15. marts 1947, er det bestemt, at en af indenrigsministeren nedsat voldgiftsret inden udgangen af året 1948 overfor indenrigsministeriet skal fremkomme med en udtalelse om, hvorvidt og i bekræftende fald i hvilke henseender ændringer i den nævnte lov må anses ønskelige under hensyn til de 3 kommuners indbyrdes stilling på dette tidspunkt.

Den omhandlede voldgiftsret, der i henhold til den dagældende lovbestemmelse blev nedsat af ministeriet ved skrivelse af 25. november 1946 for inden udgangen af året 1946 at fremkomme med en tilsvarende udtalelse, indstillede i skrivelse af 28. december s. å., at man udskød fristen for afgivelse af indstilling om lovens ændring til det ovenfor anførte tidspunkt, og i henhold hertil har voldgiftsretten påny afholdt møde den 6. november 1948 og behandlet det foreliggende spørgsmål. Rettens medlemmer har da besluttet over for indenrigsministeriet af afgive sålydende

udtalelse:

I betragtning af, at hovedstadskommissionen nu har afgivet betænkning, og at indenrigsministeren overfor rettens formand har udtalt, at regeringen herefter vil arbejde henimod at finde en løsning på hovedstadsspørgsmålet og søge den plan, man når til, fremmet så hurtigt som muligt gennem fremsættelse af lovforslag, er rettens medlemmer enige om, at det stadig vil være uhensigtsmæssigt at gennemføre en revision af udligningsordningen mellem de 3 hovedstadskommuner, idet en ændring af den bestående kommunale ordning i og omkring hovedstaden under alle omstændigheder må antages at ville nødvendiggøre gennemførelsen af en revision.

Retten indstiller derfor, at den i hovedstadsudligningslovens § 17, jfr. lov nr. 187 af 15. marts 1947, fastsatte frist for afgivelse af voldgiftsrettens udtalelse angående spørgsmålet om lovens revision udskydes 1 år til udgangen af året 1949“.

Ved lov nr. 526 af 22. december 1948 blev fristen for afgivelse af voldgiftsrettens endelige udtalelse forlænget indtil udgangen af året 1949.

Under henvisning til indholdet af den ovenfor citerede skrivelse fra voldgiftsretten til indenrigsministeriet fremsatte Københavns kommunes medlemmer i retten ved skrivelse af 6. januar 1949 til rettens formand anmodning om indkaldelse af rettens medlemmer, idet man fra de københavnske medlemmers side gav udtryk for ønsket om, at arbejdet med en gennemførelse af lovens revision nu måtte blive påbegyndt.

På et den 31. januar 1949 afholdt møde i retten begrundede de københavnske medlemmer nærmere det fremsatte ønske, idet man henviste til, at der, selvom hovedstadskommissionen havde afgivet betænkning, stadig ikke havde været tegn til, at der på rigsdagen ville blive fremsat forslag til en ny hovedstadsordning. Behandlingen af et lovforslag vedrørende en sådan ordning måtte iøvrigt under alle omstændigheder antages at blive ret tidskrævende, og da udligningsordningen nu efter Københavns kommunalbestyrelses opfattelse måtte betragtes som værende forældet, mente man fra kommunens side ikke at kunne gå med til yderligere udsættelse af rettens behandling af spørgsmålet om ordningens revision.

Københavns kommune blev derefter af retten anmodet om at fremkomme med et skriftligt indlæg indeholdende kommunens principielle synspunkter vedrørende udligningen,